

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 15/2009

av den 8 januari 2009

om ändring av förordning (EG) nr 367/2006 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av polyetentereftalatfilm (PET-film) med ursprung i Republiken Indien och om ändring av förordning (EG) nr 1292/2007 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av polyetentereftalat (PET-film) med ursprung i Indien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artiklarna 19 och 24,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

I. Tidigare undersökningar och gällande utjämningsåtgärder

- (1) I december 1999 införde rådet genom förordning (EG) nr 2597/1999⁽²⁾ en slutgiltig utjämningstull på import av polyetentereftalatfilm (PET-film) (nedan kallad *den berörda produkten*) enligt KN-nummer ex 3920 62 19 och ex 3920 62 90 med ursprung i Indien. Den undersökning som ledde fram till antagandet av förordningen kallas *nedan den ursprungliga undersökningen*. Utjämnings-tullen infördes i form av en värdetull på mellan 3,8 % och 19,1 % på import från individuellt namngivna exportörer och en övrig tull på 19,1 % på import från alla andra företag. Den ursprungliga undersökningen omfattade perioden 1 oktober 1997–30 september 1998.

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 316, 10.12.1999, s. 1.

- (2) I mars 2006 beslutade rådet genom förordning (EG) nr 367/2006⁽³⁾, som antogs efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 18 i grundförordningen, att behålla den slutgiltiga utjämningstull som infördes genom förordning (EG) nr 2597/1999 på import av PET-film med ursprung i Indien. Undersökningen omfattade perioden 1 oktober 2003–30 september 2004.

- (3) I augusti 2006 ändrade rådet genom förordning (EG) nr 1288/2006⁽⁴⁾, som antogs efter en interimsoversyn av subventioneringen av en indisk PET-filmtillverkare, Garware Polyester Limited (nedan kallad *Garware*), den slutgiltiga utjämningstull som infördes för Garware genom förordning (EG) nr 367/2006.

- (4) I september 2007 ändrade rådet genom förordning (EG) nr 1124/2007⁽⁵⁾, som antogs efter en partiell interimsoversyn av subventioneringen av en annan indisk PET-filmtillverkare, Jindal Poly Films, Limited, tidigare känd som Jindal Polyester Ltd (nedan kallad *Jindal*), den slutgiltiga utjämningstull som infördes för Jindal genom förordning (EG) nr 367/2006.

II. Gällande antidumpningsåtgärder

- (5) I augusti 2001 införde rådet genom förordning (EG) nr 1676/2001⁽⁶⁾ en slutgiltig antidumpningstull på import av polyetentereftalatfilm (PET-film) med ursprung i bland annat Indien. Antidumpningstullen infördes i form av en värdetull på mellan 0 % och 62,6 % på import från individuellt namngivna exportörer och en övrig tull på 53,3 % på import från alla andra företag.

⁽³⁾ EUT L 68, 8.3.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT L 236, 31.8.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 255, 29.9.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 227, 23.8.2001, s. 1.

- (6) I mars 2006 ändrade rådet genom förordning (EG) nr 366/2006⁽¹⁾ nivån på de dumpningsmarginaler som hade beräknats genom förordning (EG) nr 1676/2001. De nya dumpningsmarginalerna ligger på mellan 3,2 % och 29,3 % och de nya antidumpningstullarna på mellan 0 % och 18 %, med beaktande av de utjämningsstullar som till följd av exportsubventioner infördes för samma produkter med ursprung i Indien och som ändrades i enlighet med förordning (EG) nr 367/2006, som antogs efter en översyn vid giltighetstidens utgång av förordning (EG) nr 2579/1999, som anges i skäl 1. I augusti 2006 ändrade rådet genom förordning (EG) nr 1288/2006, som antogs efter en interimsoversyn av subventioneringen av en indisk PET-filmtillverkare, Garware Polyester Limited (nedan kallad *Garware*), den slutgiltiga antidumpningstull som infördes för Garware genom förordning (EG) nr 1676/2001.
- (7) I september 2006 ändrade rådet genom förordning (EG) nr 1424/2006⁽²⁾, som antogs efter en ansökan från en ny exporterande tillverkare, förordning (EG) nr 1676/2001 med avseende på SRF Limited. Genom den förordningen fastställdes en dumpningsmarginal på 15,5 % och en antidumpningstull på 3,5 % för det berörda företaget, med hänsyn till den exportsubventionsmarginal som fastställdes för detta företag i den antisubventionsundersökning som ledde till antagandet av ovan nämnda förordning (EG) nr 367/2006. Eftersom företaget inte hade någon individuell utjämningsstullsats gällde den tullsats som fastställts för alla andra företag.
- (8) Genom förordning (EG) nr 1292/2007⁽³⁾ införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import av polyetereftalatfilm (PET-film) med ursprung i Indien, efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽⁴⁾ (nedan kallad *den grundläggande antidumpningsförordningen*). Genom samma förordning avslutades en partiell interimsoversyn av sådan import, som endast omfattade en indisk exportör, enligt artikel 11.3 i den grundläggande antidumpningsförordningen.

III. Inledande av en partiell interimsoversyn

- (9) Efter det att giltighetstiden för den slutgiltiga utjämningsstullen förlängts i mars 2006 meddelade de indiska myndigheterna att omständigheterna avseende två subventionssystem (tullkreditsystemet och systemet med befrielse från inkomstskatt enligt avsnitt 80 HHC i inkomstskattelagen) hade ändrats och att dessa förändringar var av bestående karaktär. Man hävdade därför att subventionsnivån sannolikt hade minskat och att de åtgärder som delvis införts till följd av dessa system borde ses över.

⁽¹⁾ EUT L 68, 8.3.2006, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 270, 29.9.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 288, 6.11.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

- (10) Kommissionen undersökte den bevisning som de indiska myndigheterna ingett och fann att den var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn enligt artikel 19 i grundförordningen. Efter samråd med rådgivande kommittén inledde kommissionen, genom ett tillkännagivande om inledande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 12 oktober 2007⁽⁵⁾, en partiell interimsoversyn på eget initiativ som begränsades till subventionsnivån på den gällande utjämningsstullen på import av polyetereftalatfilm (PET-film) med ursprung i Indien.
- (11) Syftet med den partiella interimsoversynen var att bedöma om det var lämpligt att fortsätta, upphäva eller ändra de åtgärder som för närvarande tillämpas beträffande de företag som omfattas av ett eller båda av de enligt uppgift ändrade subventionssystemen, förutsatt att tillräcklig bevisning för detta lades fram i enlighet med de relevanta bestämmelserna i tillkännagivandet om inledande. I översynen skulle man också, utifrån undersökningsresultaten, bedöma om det behövdes en ändring av de åtgärder som tillämpas på andra företag som samarbetade i den undersökning som låg till grund för nivån på de nuvarande åtgärderna och/eller den övriga åtgärd som gäller för alla andra företag.
- (12) Översynen begränsades till att gälla subventionsnivån för de företag som angavs i bilagan till tillkännagivandet om inledande och till andra exportörer, som uppmanades att ge sig till kanna på de villkor och inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande.

IV. Undersökningsperiod

- (13) Undersökningen av subventionsnivån omfattade perioden från och med den 1 oktober 2006 till och med den 30 september 2007 (nedan kallad *undersökningsperioden*).

V. Parter som berörs av undersökningen

- (14) Kommissionen underrättade officiellt de indiska myndigheterna och de indiska exporterande tillverkare som samarbetade i den tidigare undersökningen, nämndes i förordning (EG) nr 367/2006, angavs i bilagan till tillkännagivandet om inledande av den partiella interimsoversynen och konstaterades ha fått förmåner från något av de två enligt uppgift ändrade subventionssystemen samt Du Pont Tejin Films, Luxemburg, Mitsubishi Polyester Film, Tyskland, Toray Plastics Europe, Frankrike, och Nurell, Italien, vilka svarar för en överväldigande del av gemenskapens tillverkning av PET-film (nedan kallade *gemenskapsindustrin*), om att en partiell interimsoversyn hade inletts. Berörda parter gavs tillfälle att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda.

⁽⁵⁾ EUT C 240, 12.10.2007, s. 6.

- (15) Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem gavs tillfälle till detta.
- (16) De muntliga och skriftliga synpunkter som lämnades av parterna togs under övervägande och beaktades där så ansågs lämpligt.
- (17) Eftersom ett stort antal parter föreföll vara berörda av översynen förutsågs möjligheten att tillämpa ett stickprovsförfarande för undersökningen av subventionering, i enlighet med artikel 27 i grundförordningen. För att kommissionen skulle kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, ombads de exporterande tillverkarna att i enlighet med artikel 27 i grundförordningen ge sig till känna inom 15 dagar efter det att den partiella interimsoversynen hade inletts och till kommissionen lämna de uppgifter som begärdes i tillkännagivandet om inledande.
- (18) Efter att ha granskat de uppgifter som lämnats beslutade kommissionen att, till följd av de få exporterande tillverkare i Indien som förklarat sig villiga att samarbeta, en stickprovsundersökning inte var nödvändig i detta fall.
- (19) Ett företag, SRF Limited, som inte angavs i bilagan till tillkännagivandet om inledande, gav sig till känna och lade fram bevisning för att det uppfyllde villkoren för att omfattas av den partiella interimsoversynen enligt punkt 4 i tillkännagivandet om inledande. Detta företag inkluderades därför i interimsoversynen.
- (20) Ett företag, Flex Industries Limited, som omfattas av en utjämningstull (förordning (EG) nr 367/2006) och en antidumpningstull (förordning (EG) nr 1292/2007) har bytt namn och heter nu Uflex Limited. Detta namnbyte påverkar inte resultaten i tidigare undersökningar.
- (21) För att kommissionen skulle få de uppgifter som den ansåg nödvändiga för sin undersökning sände den frågeformulär till de exporterande tillverkare som uppfyllde de villkor som angavs i tillkännagivandet om inledande. Dessutom skickades ett frågeformulär till de indiska myndigheterna.
- (22) Svar på frågeformulären inkom från fem indiska exporterande tillverkare och från de indiska myndigheterna.
- (23) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för fastställandet av subventionering. Kontrollbesök på plats genomfördes hos de indiska myndigheterna i Delhi, myndigheterna i Maharashtra i Mumbai, Indiens centralbank i Mumbai och hos följande företag:

— Ester Industries Limited, New Delhi

- Garware Polyester Limited, Mumbai
- Polyplex Corporation Limited, Noida
- SRF Limited, Gurgaon
- Uflex Limited, Noida

VI. Meddelande av uppgifter och synpunkter på förfarandet

- (24) De indiska myndigheterna och övriga berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att föreslå att ändra de tullsatser som tillämpas på de berörda samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkarna och att fortsätta de åtgärder som nu tillämpas på alla andra företag, som inte samarbetade i den partiella interimsoversynen. De gavs även möjlighet att lämna synpunkter inom en rimlig tidsfrist. Alla inlagor och synpunkter beaktades enligt vad som beskrivs nedan.

B. BERÖRD PRODUKT

- (25) Den produkt som omfattas av denna översyn är samma produkt som omfattades av förordning (EG) nr 367/2006, dvs. polyetentereftalatfilm (PET-film) enligt KN-nummer ex 3920 62 19 och ex 3920 62 90 med ursprung i Indien.

C. SUBVENTIONER

1. Inledning

Landsomfattande system

- (26) På grundval av de uppgifter som lämnats av de indiska myndigheterna och de samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkarna samt svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes följande system som enligt uppgift innefattar subventioner:
- a) Systemet med förhandstillstånd (tidigare kallat systemet med förhandslicenser).
- b) Tullkreditsystemet.
- c) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror.
- d) Systemen med särskilda ekonomiska zoner/industriella frizoner för bearbetning på export/exportorienterade företag.
- e) Systemet med befrielse från inkomstskatt.
- f) Exportkreditsystemet.

Regionala system

g) Stimulanssystemet.

- (27) Systemen i leden a–d ovan grundar sig på utrikeshandelslagen från 1992 (*Foreign Trade (Development and Regulation) Act*, nr 22/1992), som trädde i kraft den 7 augusti 1992. Genom denna lag bemyndigas de indiska myndigheterna att utfärda tillkännagivanden om export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om export- och importpolitiken som handelsministeriet utfärdar vart femte år och som regelbundet uppdateras. Ett sådant dokument om export- och importpolitiken är relevant för undersökningsperioden i detta fall, nämligen femårsplanen för perioden 1 september 2004–31 mars 2009 (nedan kallat *dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009*). De indiska myndigheterna har dessutom fastställt de förfaranden som reglerar export- och importpolitiken 2004–2009 i en handbok för förfaranden för perioden 1 september 2004–31 mars 2009, volym I (nedan kallad *förfarandehandboken 2004–2009 (volym I)*). Även förfarandehandboken uppdateras regelbundet.
- (28) Det system med befrielse från inkomstskatt som anges i led e grundar sig på lagen om inkomstskatt (*Income Tax Act*) från 1961, som ändras varje år genom skattelagen (*Finance Act*).
- (29) Det exportkreditsystem som anges i led f grundar sig på avsnitten 21 och 35A i lagen om bankverksamhet (*Banking Regulation Act*) från 1949, enligt vilka Indiens centralbank får ge landets affärsbanker instruktioner i fråga om exportkrediter.
- (30) Det system som anges i led g förvaltas av delstatliga myndigheter i Indien.
- (31) I enlighet med artikel 11.10 i grundförordningen gav kommissionen de indiska myndigheterna möjlighet att fortsätta att samråda avseende både de ändrade och de oförändrade systemen, i syfte att klargöra den faktiska situationen beträffande de angivna subventionssystemen och nå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. Efter dessa samråd och i frånvaro av en ömsesidigt tillfredsställande lösning beträffande dessa system beslutade kommissionen att ta med alla systemen i undersökningen av subventionering.

Allmänna synpunkter på meddelandet av uppgifter om subventioner

- (32) Efter meddelandet av uppgifter hävdade de indiska myndigheterna och en exporterande tillverkare att det inte hade fastställts att de undersökta systemen ger mottagaren någon förmån. Som svar på detta påstående bör det noteras att man för varje system som var föremål för undersökning fastställde om eventuella förmåner utgör en subvention i den mening som avses i artikel 2.1 a och 2.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna som innebär att de undersökta exporterande tillverkarna beviljas en förmån. Det har dessutom förklarats varför förmånerna enligt de olika

systemen anses vara utjämningsbara. Vidare har alla samarbetsvilliga exporterande tillverkare fått ett detaljerat beräkningsblad där man förklarar hur förmånerna fastställs för varje system. Detta påstående måste följaktligen avvisas.

2. Systemet med förhandstillstånd (AAS)

a) Rättslig grund

- (33) Detta system beskrivs närmare i punkterna 4.1.1–4.1.14 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4.1–4.30 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I). Systemet kallades systemet med förhandslicenser i den tidigare översyn som ledde till att den slutgiltiga utjämningsstull som nu är i kraft infördes genom förordning (EG) nr 367/2006.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (34) Systemet med förhandstillstånd består av sex delsystem, som beskrivs närmare i skäl 35. Delsystemen skiljer sig åt bland annat när det gäller vilka företag och verksamheter som är stödberättigade. Exporterande tillverkare och exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare har tillgång till förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för årligt behov. Exporterande tillverkare som levererar till en slutgiltig exportör har tillgång till förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Huvudleverantörer som levererar till företag som ingår i de kategorier av "leverans likställd med export" som nämns i punkt 8.2 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009, t.ex. leverantörer till exportorienterade företag, har tillgång till förhandstillstånd för leverans likställd med export. Slutligen har mellanliggande leverantörer till exporterande tillverkare tillgång till förmåner från leveranser likställda med export inom ramen för delsystemen med dokument för förhandsbefrielse och ömsesidig inhemsk remburs.

c) Praktiskt genomförande

- (35) Förhandstillstånd kan utfärdas i fråga om följande:
- i) **Fysisk export:** Detta är det viktigaste delsystemet. Det möjliggör tullfri import av insatsvaror för att tillverka en specifik resulterande exportprodukt. Med fysisk i detta avseende avses att exportprodukten måste lämna Indiens territorium. I licensen anges den tillåtna importmängden och exportskyldigheten, inbegripet typen av exportprodukt.
 - ii) **Årligt behov:** Denna typ av tillstånd är inte knuten till någon specifik exportprodukt utan till en bredare produktgrupp (t.ex. kemiska och närstående produkter). Licensinnehavaren kan – upp till ett visst tröskelvärde som bestäms av företagets tidigare exportresultat – tullfritt importera varje insatsvara som ska användas för att tillverka en produkt som ingår i en sådan produktgrupp. Företaget kan välja att exportera varje typ av resulterande produkt som ingår i produktgruppen och som tillverkats av sådant tullfritt material.

- iii) *Mellanliggande leverans*: Detta delsystem omfattar fall där två tillverkare avser att tillverka en bestämd exportprodukt och delar upp tillverkningsprocessen mellan sig. Den exporterande tillverkare som tillverkar halvfabrikatet kan tullfritt importera insatsvaror och för detta syfte få ett förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Den slutgiltiga exportören slutför tillverkningen och är skyldig att exportera den färdiga produkten.
- iv) *Leverans likställd med export*: Genom detta delsystem kan en huvudleverantör tullfritt importera insatsvaror som behövs för att tillverka varor som ska säljas som leveranser likställda med export till de kundkategorier som nämns i punkt 8.2 b–f, g, i och j i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009. Enligt de indiska myndigheterna avses med leverans likställd med export sådana transaktioner där de levererade varorna inte lämnar landet. Ett flertal kategorier av leveranser betraktas som leveranser likställda med export förutsatt att varorna har tillverkats i Indien, t.ex. leverans av varor till ett exportorienterat företag eller till ett företag som ligger i en särskild ekonomisk zon.
- v) *Dokument för förhandsbefrielse*: En innehavare av ett förhandstillstånd som avser att anskaffa insatsvaror från inhemska källor i stället för att direktimportera dem, har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandstillstånden som dokument för förhandsbefrielse och gottskrivs den inhemska leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. Gottskrivningen av dokument för förhandsbefrielse berättigar den inhemska leverantören till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export). Genom systemet med dokument för förhandsbefrielse återbetalas skatter och tullar till leverantören i stället för till den slutgiltiga exportören i form av tullrestitution/återbetalning av tull. Skatter och tullar kan återbetalas för såväl inhemska insatsvaror som importerade insatsvaror.
- vi) *Ömsesidig inhemsk remburs*: Även detta delsystem täcker inhemska leveranser till en innehavare av ett förhandstillstånd. Innehavaren av ett sådant tillstånd kan vända sig till en bank för att teckna en inhemsk remburs till förmån för en inhemsk leverantör. Banken ogiltigförklarar tillståndet för direktimport endast i fråga om värdet och volymen av de varor som anskaffas på den inhemska marknaden i stället för att importeras. Den inhemska leverantören får rätt till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export).
- (36) Under undersökningsperioden erhöll tre av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna förmåner knutna till den berörda produkten inom ramen för systemet med förhandstillstånd. Två av dessa företag utnyttjade två av delsystemen, nämligen i) förhandstillstånd för fysisk export och iii) förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Det tredje företaget utnyttjade delsystemet ii) förhandstillstånd för årligt behov. Det är därför inte nödvändigt att fastställa huruvida de övriga, outnyttjade delsystemen är utjämningsbara.
- (37) För att det ska vara möjligt för de indiska myndigheterna att företa kontroller har innehavaren av ett förhandstillstånd rättslig skyldighet att i ett särskilt format korrekt redovisa förbrukningen och användningen av tullfritt importerade/inhemskt anskaffade varor (se kapitel 4.26 och 4.30 i samt tillägg 23 till förfarandehandboken 2004–2009 (volym I)), dvs. föra ett register över den faktiska förbrukningen. Detta register måste kontrolleras av en auktoriserad extern revisor/godkänd granskningsman (*cost and works accountant*), som utfärdar ett intyg över att det föreskrivna registret och de relevanta underlagen har undersökts och att de uppgifter som lämnas enligt tillägg 23 är korrekta i alla avseenden. Dessa bestämmelser är dock bara tillämpliga på förhandstillstånd som utfärdats från och med den 13 maj 2005. Innehavare av förhandstillstånd eller förhandslicenser som utfärdats före den dagen är skyldiga att följa de tidigare kontrollbestämmelserna, dvs. att i det format som anges i tillägg 18 korrekt redovisa förbrukningen och användningen av importerade varor per licens (se kapitel 4.30 i och tillägg 18 till förfarandehandboken 2002–2007 (volym I)).
- (38) När det gäller de delsystem som två av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna utnyttjade under undersökningsperioden, dvs. de för fysisk export och mellanliggande leverans, fastställer de indiska myndigheterna volymen och värdet av vad som får importeras och vad som måste exporteras och anger detta i tillståndet. Dessutom ska myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällen registrera transaktionerna i tillståndet. Den importvolym som tillåts inom ramen för systemet med förhandstillstånd fastställs av de indiska myndigheterna på grundval av standardnormer för input/output. Standardnormer för input/output finns för flertalet produkter, även den berörda produkten, och offentliggörs i förfarandehandboken 2004–2009 (volym II). Standardnormerna för input/output när det gäller PET-film och PET-flingor (ett halvfabrikat) reviderades senast i september 2005.
- (39) När det gäller det delsystem som anges i led ii ovan (förhandstillstånd för årligt behov) och som utnyttjades av den tredje exportören, anges endast värdet av den tillåtna importen i licensen. Licensinnehavaren är skyldig att bibehålla sambandet mellan insatsvaror och den resulterande produkten (punkt 4.24A c i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I)).

- (40) Importerade insatsvaror får inte överföras och måste användas för att tillverka den resulterande exportprodukten. Skyldigheten att exportera måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter licensens utfärdande (24 månader med möjlighet till två förlängningar på 6 månader vardera).
- (41) Kontrollen visade att de berörda företagens faktiska förbrukning av de viktigaste råvarorna för att tillverka ett kilo PET-film var lägre än den motsvarande standardnormen för input/output. Detta var uppenbart fallet när det gäller den gamla standardnormen för input/output vid tillverkning av PET-film och i något mindre grad när det gäller den reviderade standardnorm för input/output som trädde i kraft i september 2005.
- (42) Kontrollen visade vidare att inget av de berörda företagen hade iakttagit den rättsliga skyldighet att föra ett register över förbrukningen som anges i skäl 37. Följaktligen går det endast att dra den slutsatsen att de kontrollkrav som ställts av de indiska myndigheterna inte uppfylldes.

d) Slutsats

- (43) Befrielsen från importtull utgör en subvention i enlighet med artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna som innebär att de undersökta exportörerna beviljas en förmån.
- (44) Systemen med förhandstillstånd för fysisk export, mellanliggande leverans och årligt behov är dessutom uppenbart rättsligt sett knutna till exportresultat och anses följaktligen vara selektiva och utjämningsbara enligt artikel 3.4 a i grundförordningen. Ett företag kan inte få förmåner inom ramen för dessa system om det inte åtar sig att exportera.
- (45) Inget av de tre delsystem som utnyttjats i detta fall kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Delsystemen uppfyller inte reglerna i punkt i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler för restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler för restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. De indiska myndigheterna tillämpade varken sitt nya eller sitt gamla kontrollsystem eller kontrollförfarande för att avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Standardnormerna för input/output för den berörda produkten var inte tillräckligt exakta. Standardnormerna kan inte i sig betraktas som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen, eftersom inget av de berörda företagen förde det register över förbrukningen som krävs för att göra det möjligt för de indiska myndigheterna att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilka mängder insatsvaror som förbrukats i exporttillverkningen. De indiska myndigheterna har inte heller företagit några ytterligare granskningar avseende de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen).
- (46) Dessa tre delsystem är därför utjämningsbara.
- e) Beräkning av subventionens storlek*
- (47) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution motsvarar den utjämningsbara förmånen avskrivningen av de totala importtullar som normalt ska tas ut på importerade insatsvaror. I detta avseende ska det noteras att grundförordningen inte bara föreskriver att avskrivning av ett "alltför stort" tullbelopp får utjämnas. Enligt artikel 2.1 a ii i och punkt i i bilaga I till grundförordningen får en alltför stor avskrivning av tullar endast utjämnas om villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa villkor är emellertid inte uppfyllda i detta fall. Om det inte fastställs att det finns ett adekvat kontrollsystem är det ovannämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt och de normala reglerna för utjämning av beloppet av obetalda tullar (uteblivna intäkter), snarare än en föregiven alltför stor avskrivning, är tillämpliga. I enlighet med avsnitt II i bilaga II och avsnitt II i bilaga III till grundförordningen är det inte den undersökande myndighetens skyldighet att beräkna omfattningen av en sådan alltför stor avskrivning. Tvärt om behöver den undersökande myndigheten enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen bara fastställa att det föreligger tillräcklig bevisning för att det angivna kontrollsystemet inte är lämpligt.
- (48) Subventionsbeloppen för de tre exportörer som utnyttjade systemet med förhandstillstånd beräknades på grundval av uteblivna importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på det material som importerats inom ramen för de tre delsystemen under undersökningsperioden (täljare). I de fall en berättigad begäran lämnats in drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från subventionsbeloppet, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (49) Under undersökningsperioden erhöll tre samarbetsvilliga exporterande tillverkare förmåner på mellan 0,5 % och 2,1 % inom ramen för detta system.

3. Tullkreditsystemet (DEPBS)

a) Rättslig grund

- (50) Tullkreditsystemet beskrivs närmare i punkt 4.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I).

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (51) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (52) En stödberättigad exportör kan ansöka om krediter inom ramen för tullkreditsystemet, vilka beräknas som en procentsats av värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. De indiska myndigheterna har fastställt sådana procentsatser (nedan kallade *tullkreditprocentsatser*) för de flesta produkter, bl.a. den berörda produkten. De fastställs på grundval av standardnormerna för input/output, med beaktande av ett förmodat innehåll av importerade insatsvaror i exportprodukten och tullbeloppet för denna förmodade import, oavsett om importtullar faktiskt har betalats eller inte.

- (53) För att kunna beviljas förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid exporttillfället måste exportören lämna en deklaration till de indiska myndigheterna med uppgift om att exporten sker inom ramen för tullkreditsystemet. För att varorna ska kunna exporteras utfärdar de indiska tullmyndigheterna en exporthandling i samband med avsändningsförfarandet. Denna handling innehåller uppgifter om bl.a. storleken på den kredit inom ramen för tullkreditsystemet som ska beviljas för den exporttransaktionen. Vid denna tidpunkt vet exportören hur stor förmån företaget kommer att få. Så snart tullmyndigheterna utfärdat en exporthandling kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Vid beräkningen av fördelen inom ramen för tullkreditsystemet ska den tullkreditprocentsats användas som var tillämplig vid den tidpunkt då exportdeklarationen lämnades. Det är därför inte möjligt att retroaktivt ändra förmånens storlek.

- (54) Krediter inom ramen för tullkreditsystemet får överföras fritt och gäller under en period på tolv månader från och med utfärdandedagen. De kan användas för att betala tull på senare import av alla slags varor som får importeras utan begränsningar, med undantag för kapitalvaror. Varor som importeras med användning av sådana krediter kan säljas på den inhemska marknaden (och påläggs då omsättningsskatt) eller användas på annat sätt.

- (55) En ansökan om krediter inom ramen för tullkreditsystemet lämnas på elektronisk väg och kan omfatta ett obegränsat antal exporttransaktioner. Det finns i praktiken inga fasta tidsfrister för att ansöka om krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Det elektroniska system som används för förvaltningen av tullkreditsystemet utesluter inte automatiskt exporttransaktioner som äger rum efter utgången av de ansökningsperioder som anges i kapitel 4.47 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I). Vidare, vilket uttryckligen fastställs i kapitel 9.3 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I), kan ansökningar som kommer in efter det att tidsfristen för att lämna in ansökningar har löpt ut alltid beaktas mot tillägg av en mindre förseningsavgift (på 10 % av krediten).

d) Slutsatser om tullkreditsystemet

- (56) Tullkreditsystemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för tullkreditsystemet utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, av den anledningen att krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullintäkter som de indiska myndigheterna normalt sett skulle ha tagit ut. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet innebär dessutom att exportörerna beviljas en förmån eftersom deras likviditet förbättras.

- (57) Tullkreditsystemet är vidare rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.

- (58) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta regler som fastställs i punkt i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler för restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler för restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av faktiskt använda insatsvaror. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om ett alltför stort belopp av importtullar har utbetalats i den mening som avses i punkt i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt tullkreditsystemet oavsett om de importerar några insatsvaror över huvud taget. En exportör erhåller förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt systemet.

e) Beräkning av subventionens storlek

- (59) I enlighet med artiklarna 2.2 och 5 i grundförordningen och den beräkningsmetod som användes för detta system i förordning (EG) nr 367/2006, beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån som det konstaterades att mottagaren hade erhållit under undersökningsperioden. I detta avseende ansågs det att mottagaren erhåller förmånen vid den tidpunkt då en exporttransaktion sker enligt detta system. Vid denna tidpunkt blir de indiska myndigheterna förpliktade att avstå från att driva in tullen, vilket utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen. När tullmyndigheterna har utfärdat en exporthandling som innehåller uppgifter om bl.a. storleken på den kredit som enligt tullkreditsystemet ska beviljas för exporttransaktionen i fråga, kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av subventionen. Dessutom periodiserade de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna krediterna inom ramen för tullkreditsystemet och bokförde dem som inkomster vid tidpunkten för exporttransaktionen.
- (60) Vid beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs i de fall en berättigad begäran lämnats in sådana avgifter som var nödvändiga för att erhålla subventionen av från de krediter som fastställdes, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den berörda exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (61) Under undersökningsperioden erhöll fyra samarbetsvilliga exporterande tillverkare förmåner på mellan 2,7 % och 5,9 % inom ramen för detta system.

4. Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror (EPCGS)*a) Rättslig grund*

- (62) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror beskrivs närmare i kapitel 5 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 5 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I).

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (63) Exporterande tillverkare, exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare och tjänsteleverantörer kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (64) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror (nya och, sedan april 2003, begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) med nedsatt tullsats. I detta syfte utfärdar de indiska myndigheterna på ansökan och mot betalning av en avgift en

licens inom ramen för detta system. Sedan april 2000 innebär systemet att en nedsatt importtullsats på 5 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importerats inom ramen för systemet. Fram till och med den 31 mars 2000 tillämpades en effektiv tullsats på 11 % (inklusive en tilläggsavgift på 10 %) eller, i fråga om import till ett högt värde, en nolltullsats. För att exportåtagandet ska anses vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss kvantitet exportvaror under en viss period.

- (65) Innehavaren av en licens enligt detta system kan också anskaffa kapitalvarorna på den inhemska marknaden. I detta fall kan den inhemska tillverkaren av kapitalvarorna utnyttja rätten till tullfri import av sådana delar som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Alternativt kan den inhemska tillverkaren ta i anspråk förmånen av den leverans likställd med export som anses ha ägt rum till följd av leverans av kapitalvaror till en innehavare av en licens enligt detta system.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (66) Efter meddelandet av uppgifter framhöll en exporterande tillverkare att de kapitalvaror som importerats enligt detta system även användes vid tillverkning av produkter som inte berörs av denna undersökning, och att man vid fastställandet av subventionsmarginalen därför borde dividera det konstaterade subventionsbeloppet, som kan hänföras till undersökningsperioden, med exporten av fler produkter än den berörda produkten. Detta påstående befanns vara berättigat, och en lämplig justering gjordes vid beräkningen av storleken på detta företags förmån enligt detta system.

e) Slutsats om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

- (67) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen. Tullnedsättningen utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom nedsättningen minskar de tullinkomster som myndigheterna normalt sett skulle ha tagit ut. Tullnedsättningen innebär dessutom att exportörerna beviljas en förmån eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar deras likviditet.
- (68) Systemet är vidare rättsligt knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan ett exportåtagande. Det betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (69) Slutligen kan detta system inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas inte av räckvidden för godkända system enligt punkt i i bilaga I till grundförordningen, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportvaran.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (70) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror, fördelat över en period som motsvarade en normal avskrivningstid för sådana kapitalvaror i den ifrågavarande industrin. I enlighet med etablerad praxis har det på så sätt beräknade beloppet, som kan hänföras till undersökningsperioden, justerats genom att ränta har lagts till för denna period så att förmånens fulla värde över tiden skulle återspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsräntan i Indien under översynsperioden vara lämplig. I de fall en berättigad begäran lämnats in gjordes avdrag för sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (71) Under undersökningsperioden erhöll fyra samarbetsvilliga exporterande tillverkare förmåner på mellan 1,0 % och 1,9 % inom ramen för detta system.

5. Systemet med industriella frizoner för bearbetning på export (EPZS)/Systemet med särskilda ekonomiska zoner (SEZS)/Systemet med exportorienterade företag (EOUS)

- (72) Det konstaterades att ingen av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna hade status som ett exportorienterat företag och att ingen av dem bedrev sin verksamhet i en industriell frizon för bearbetning på export. En av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna var emellertid verksam i en särskild ekonomisk zon och fick utjämningsbara subventioner under undersökningsperioden. Beskrivningen och utvärderingen nedan rör därför endast systemet med särskilda ekonomiska zoner.

a) Rättslig grund

- (73) I kapitel 7 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och kapitel 7 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I) hänvisas till systemet med särskilda ekonomiska zoner. De närmare föreskrifterna och bestämmelserna finns inte längre i dokumentet om export- och importpolitiken eller i förfarandehandboken. De relevanta bestämmelserna avseende politiken och genomförandet av denna fastställs i lagen om särskilda ekonomiska zoner från 2005 (*Special Economic Zones Act*, nr 28/2005) och i föreskrifterna för särskilda ekonomiska zoner (*Special Economic Zones Rules*) från 2006 (tillkännagivande av den 10 februari 2006).

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (74) Alla företag som i princip åtar sig att exportera hela sin produktion av varor eller tjänster kan inrättas inom ramen för systemet med särskilda ekonomiska zoner. Detta gäller även rena handelsföretag. Till skillnad från systemet med exportorienterade företag, finns det inga lägsta tröskelvärden för investeringar i anläggningstillgångar som

företag måste uppfylla för att omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner.

c) Praktiskt genomförande

- (75) Systemet med särskilda ekonomiska zoner ersätter ett tidigare system, det med industriella frizoner för bearbetning på export. De särskilda ekonomiska zonerna utgörs av särskilt avgränsade tullfria områden och betraktas som utländskt territorium för handels-, tull- och skattesyften. Företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner måste ligga inom särskilda zoner som utveckats för det syftet. Det finns redan sjutton särskilda ekonomiska zoner sedan de indiska myndigheterna godkände deras inrättande.
- (76) En ansökan om status som ett företag i en särskild ekonomisk zon måste innehålla närmare uppgifter för de kommande fem åren om bland annat planerade produktionsvolym, förväntat exportvärde, importbehov och inhemskt behov. Om myndigheterna godkänner företagets ansökan kommer det att underrättas om villkoren för godkännandet. Status som ett företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner gäller i fem år. Den kan därefter förlängas för ytterligare perioder.
- (77) En mycket viktig skyldighet för företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner, enligt vad som fastställs i kapitel VI i föreskrifterna för särskilda ekonomiska zoner från 2006, är att uppnå nettointkomster av utländsk valuta, dvs. att företaget under en referensperiod (fem år från inledandet av kommersiell tillverkning) uppnår ett totalt exportvärde som är högre än det totala värdet av importerade varor.
- (78) Företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner är berättigade till följande förmåner:
- i) Befrielse från importtullar på alla slags varor (inbegripet kapitalvaror, råvaror och förbrukningsvaror) som behövs för tillverkning, framställning eller bearbetning eller i samband med någon av dessa processer.
 - ii) Befrielse från punktskatt på varor som anskaffats på den inhemska marknaden.
 - iii) Befrielse från statlig omsättningsskatt på varor som anskaffats lokalt.
 - iv) Möjlighet att sälja en del av tillverkningen på den inhemska marknaden, förutsatt att nettointkomsterna av utländsk valuta är positiva efter betalning av tillämpliga tullar, eftersom de särskilda ekonomiska zonerna inte betraktas som en del av det indiska skatte-/tullområdet.
 - v) 100 % befrielse från inkomstskatt på "vinst av exportförsäljning" från företag i särskilda ekonomiska zoner enligt avsnitt 10AA i inkomstskattelagen under de första fem åren, 50 % under de fem år som följer på detta och med möjlighet till ytterligare förmåner under de fem år som följer på detta.
 - vi) Befrielse från skatt på tjänster för tjänster som utnyttjas i en särskild ekonomisk zon.

- (79) Företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner bedriver verksamhet under övervakning av tulltjänstemän i enlighet med de relevanta bestämmelserna i tullagen (*Customs Act*).
- (80) De har en rättslig skyldighet att föra korrekta räkenskaper som i värdetermer visar de varor som importerats eller anskaffats på det s.k. inre tullområdet (*domestic tariff area*), förbrukning och användning av varor, tillverkning av varor och avyttring av varor genom exportförsäljning, försäljning inom det inre tullområdet etc. i enlighet med regel 22.2 i föreskrifterna för särskilda ekonomiska zoner från 2006.
- (81) Ett företag i en särskild ekonomisk zon har emellertid aldrig någon skyldighet att redogöra för det inbördes sambandet mellan varje enskild importsändning och företagets export, överföringar till andra enheter eller försäljning inom det inre tullområdet, i enlighet med regel 35 i föreskrifterna för särskilda ekonomiska zoner från 2006.
- (82) Värderingen av importen och anskaffningen på den inhemska marknaden av råvaror och kapitalvaror grundas på egenhändigt intygande. Samma sak gäller för exportförsäljningen. Tullmyndigheterna utför således inga rutinundersökningar av sådana sändningar från ett företag i en särskild ekonomisk zon.
- (83) I det aktuella fallet utnyttjade den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren systemet för att importera råvaror och kapitalvaror utan betalning av importtullar, för att anskaffa varor på den inhemska marknaden utan betalning av statlig omsättningsskatt och för att erhålla befrielse från skatt på tjänster. Undersökningen visade att den berörda exporterande tillverkaren inte erhöll några förmåner inom ramen för reglerna om befrielse från inkomstskatt enligt systemet med särskilda ekonomiska zoner.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (84) Efter meddelandet av uppgifter lade den exporterande tillverkare som var verksam i en särskild ekonomisk zon fram flera synpunkter där företaget bl.a. menade att de delsystem som det utnyttjat är godkända system för tullbefrielse (tullrestitution) och att de utnyttjade delsystemen inte utgör en subvention, eftersom de inte medför någon förmån. Den exporterande tillverkarens argument besvaras nedan.

e) Slutsatser om systemet med särskilda ekonomiska zoner

- (85) När det gäller befrielsen från punktskatt på varor som anskaffats från inhemska leverantörer konstaterades att den skatt som ett företag som inte ligger i en särskild ekonomisk zon betalar på inköp av varor kan användas som kredit för avräkning av framtida tullar, t.ex. för betalning av punktskatt på inhemsk försäljning (det s.k. CENVAT-systemet). Den punktskatt som betalats för varor är således inte slutgiltig. Med hjälp av en kredit enligt CENVAT-systemet behöver slutgiltig tull bara betalas på förädlingsvärdet, inte på insatsvarorna. Genom att inköp

som görs av ett företag i en särskild ekonomisk zon undantas från punktskatt, går alltså inte några ytterligare statliga intäkter förlorade och följaktligen erhåller företaget inte någon ytterligare förmån inom ramen för systemet med särskilda ekonomiska zoner. Eftersom det företag som ligger i en särskild ekonomisk zon inte erhåller några ytterligare förmåner är det under dessa omständigheter inte nödvändigt att göra någon tilläggsanalys av detta delsystem i denna undersökning.

- (86) Den befrielse som ett företag i en särskild ekonomisk zon beviljas i fråga om två typer av importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull som normalt tas ut vid import av råvaror och kapitalvaror), i fråga om betalning av omsättningsskatt för varor som anskaffas på den inhemska marknaden och i fråga om skatt på tjänster utgör subventioner enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Offentliga intäkter som skulle ha tagits ut i avsaknad av detta system drivs inte in, vilket innebär att det företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner beviljas en förmån i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen, eftersom det förbättrar dess likviditet. Subventionerna är rättsligt knutna till exportresultat och betraktas därför som selektiva och utjämningsbara enligt artikel 3.4 a i grundförordningen. För att erhålla dessa förmåner är det enligt regel 2 i föreskrifterna för särskilda ekonomiska zoner från 2006 ett oeftergivligt villkor att företag i särskilda ekonomiska zoner syftar till export.
- (87) Den exporterande tillverkaren menade att de delsystem som företaget utnyttjat utgör godkända system för tullbefrielse (tullrestitution) enligt artikel 2.1 a ii i och bilaga I till grundförordningen och att de därför inte är utjämningsbara. Företaget uppgav att det i punkt i i bilaga I till grundförordningen anges att endast befrielse, avskrivning eller restitution av importavgifter utöver dem som tas ut på importerade insatsvaror som förbrukas vid tillverkningen av exportprodukten utgör en exportsubvention. Så länge som det inte förekommit någon alltför stor avskrivning eller befrielse, kan med andra ord befrielsen från importtullar på insatsvaror som krävs för tillverkning, framställning eller bearbetning av exportprodukten inte anses vara en utjämningsbar subvention.
- (88) Som svar på detta argument bör det först och främst noteras att alla förmåner som ett företag i en särskild ekonomisk zon åtnjuter rättsligt sett är knutna till exportresultat. Systemen kan vidare inte betraktas som godkända restitutionssystem eller godkända restitutionssystem som tillåter substitution enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen. De uppfyller inte de strikta reglerna i bilaga I (punkterna h och i), bilaga II (definition av och regler för restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler för restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Om bestämmelserna om befrielse från omsättningsskatt och befrielse från importtull tillämpas vid inköp av kapitalvaror strider subventionerna redan mot reglerna för godkända restitutionssystem, eftersom kapitalvaror inte förbrukas i tillverkningsprocessen, vilket krävs enligt punkt h (återbetalning av

omsättningsskatt) och punkt i (avskrivning av importtull) i bilaga I till grundförordningen. Vidare bekräftades det att de indiska myndigheterna inte tillämpade något effektivt kontrollsystem eller kontrollförfarande för att kunna avgöra om tull- och/eller skattebefriade insatsvaror förbrukades vid tillverkningen av exportprodukten och i så fall i vilka mängder (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Företag i en särskild ekonomisk zon är skyldiga att uppnå nettointkomster av utländsk valuta, men inget kontrollsystem tillämpas för att övervaka förbrukningen av importerade varor i förhållande till tillverkningen av exporterade varor.

(89) Som ett alternativt argument menade den exporterande tillverkaren att de delsystem som företaget utnyttjat inte utgör subventioner, eftersom företaget inte fått någon förmån. I fråga om försäljning på den inhemska marknaden hävdade de exporterande tillverkarna att eftersom ett företag i en särskild ekonomisk zon inte anses vara verksam inom Indiens skatte- och tullområde, måste fulla tullar betalas på de färdiga produkterna när de säljs till den inhemska marknaden. Man påstod att inga förmåner hade erhållits, eftersom de tullar som inte behövt betalas på de insatsvaror som använts vid tillverkningen av varor som sålts på den inhemska marknaden var lägre än de tullar som företaget betalat vid försäljning på den inhemska marknaden.

(90) Som svar på detta argument bör det noteras att även om syftet med att etablera sig som ett företag i en särskild ekonomisk zon är att uppnå nettointkomster av utländsk valuta, har ett sådant företag möjlighet att sälja en del av sin tillverkning på den inhemska marknaden. Enligt systemet med särskilda ekonomiska zoner behandlas varor som klareras ut från zonen till den inhemska marknaden som importerade varor. Situationen för ett företag i en särskild ekonomisk zon skiljer sig i sig inte från den för andra företag som är verksamma på den inhemska marknaden, dvs. att tillämpliga tullar och skatter måste betalas för köpta varor. Här bör det klargöras att ett beslut från myndigheternas sida att beskatta varor avsedda för förbrukning på den inhemska marknaden inte innebär att befrielsen för ett företag i en särskild ekonomisk zon från importtullar och omsättningsskatt inte utgör en förmån när det gäller exportförsäljningen av den berörda produkten. Dessutom har försäljningen på den inhemska marknaden ingen inverkan på den mer allmänna bedömningen av om det finns ett lämpligt kontrollsystem.

(91) När det gäller exportförsäljning menade den exporterande tillverkaren att befrielsen från importtullar och skatter inte utgör en utjämningsbar subvention så länge som det inte gjorts någon alltför stor avskrivning. Företaget menade vidare att företag i en särskild ekonomisk zon bedriver verksamhet under övervakning av tulltjänstemän, och att det inte är möjligt att sälja insatsvaror på den inhemska marknaden eller att låta dessa insatsvaror ingå i produkter som ska säljas på den inhemska marknaden utan att betala tillämpliga tullar. Enligt denna ex-

porterande tillverkare kan det därför inte ha gjorts någon alltför stor avskrivning.

(92) Som svar på detta argument bör det erinras om att det inte finns något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukas vid tillverkningen av den exporterade produkten eller om det skett en alltför stor betalning av importtullar och skatter i enlighet med bilagorna I, II och III till grundförordningen. Ett företag i en särskild ekonomisk zon har redan aldrig någon rättslig skyldighet att redogöra för det inbördes sambandet mellan varje enskild importsändning och bestämmelsen för den motsvarande resulterande produkten. Endast sådana kontroller skulle kunna ge de indiska myndigheterna tillräcklig information om den slutliga bestämmelsen för insatsvaror så att de på ett effektivt sätt kan kontrollera att befrielsen från tull eller omsättningsskatt inte omfattar mer än insatsvarorna för exporttillverkningen. Företagsinterna system är inte i sig tillräckliga, eftersom ett system för att kontrollera restitutionssystem måste utformas av statliga myndigheter som också kontrollerar efterlevnaden av systemet. Följaktligen fastställdes det i undersökningen att ett företag i en särskild ekonomisk zon enligt lagar och andra författningar för systemet med särskilda ekonomiska zoner uttryckligen inte behöver registrera sambandet mellan importerade insatsvaror och den färdiga produkten, och de indiska myndigheterna har inte inrättat något effektivt kontrollsystem för att avgöra vilka insatsvaror, och vilka mängder av dem, som förbrukas i exporttillverkningen.

(93) De indiska myndigheterna företog inte heller några ytterligare granskningar som grundade sig på de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen). Dessutom kunde de indiska myndigheterna inte heller bevisa att det inte gjordes en alltför stor avskrivning av tullar.

f) Beräkning av subventionens storlek

(94) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution motsvarar den utjämningsbara förmånen således avskrivningen av importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull), befrielsen från omsättningsskatt på varor som anskaffats på den inhemska marknaden och befrielsen från skatt på tjänster under undersökningsperioden.

(95) När det gäller befrielsen från betalning av grundläggande tull, befrielsen från betalning av omsättningsskatt för varor som anskaffas på den inhemska marknaden och befrielsen från skatt på tjänster, beräknades täljaren (subventionsbeloppet) på grundval av de belopp som inte behövde betalas under undersökningsperioden. Vid fastställandet av subventionsbeloppet (täljare) drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att erhålla subventionen av från detta belopp, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen.

(96) Till skillnad från råvaror ingår kapitalvaror inte fysiskt i de färdiga varorna. När det gäller befrielsen från skatt på inköp av kapitalvaror beräknades subventionsbeloppet därför i enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror fördelat över en period som motsvarade en normal avskrivningstid för sådana kapitalvaror i den ifrågavarande industrin. I enlighet med etablerad praxis har det på så sätt beräknade beloppet, som kan hänföras till undersökningsperioden, justerats genom att ränta har lagts till för denna period så att förmånens fulla värde över tiden skulle återspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsräntan i Indien under undersökningsperioden vara lämplig. I de fall en underbyggd begäran lämnats in gjordes avdrag för sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventionen, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen.

(97) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades de subventionsbelopp som fastställdes på det sätt som anges i skälen 95 och 96 över exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter. Den på detta sätt beräknade subventionsmarginalen uppgick till 5,4 %.

6. Systemet med befrielse från inkomstskatt (ITES)

(98) Genom detta system har exportörerna kunnat erhålla en förmån i form av en partiell befrielse från inkomstskatt på vinst av exportförsäljning. Den rättsliga grunden för denna befrielse fastställdes i avsnitt 80 HHC i inkomstskattelagen.

(99) Denna bestämmelse upphörde att gälla från och med beskattningsåret 2005–2006 (dvs. räkenskapsåret 1 april 2004–31 mars 2005), vilket innebär att avsnitt 80 HHC i inkomstskattelagen inte längre medför några förmåner efter den 31 mars 2004. Under undersökningsperioden erhöll de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna inte några förmåner inom ramen för detta system. Följaktligen, och eftersom systemet har dragits tillbaka, är det i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen inte utjämningsbart.

7. Exportkreditsystemet (ECS)

a) Rättslig grund

(100) Exportkreditsystemet beskrivs närmare i cirkulärskrivelse DBOD nr DIR.(Exp).BC 02/04.02.02/2007–08 (exportkrediter i utländsk valuta) och cirkulärskrivelse DBOD nr DIR.(Exp).BC 01/04.02.02/2007–08 (exportkrediter i

rupier), som utfärdats av Indiens centralbank och riktar sig till samtliga affärsbanker i Indien.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

(101) Exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system. Det fastställdes att tre av de exporterande tillverkarna erhöll förmåner inom ramen för exportkreditsystemet.

c) Praktiskt genomförande

(102) Inom ramen för detta system fastställer Indiens centralbank de obligatoriska maximala räntesatser för exportkrediter, både i indiska rupier och i utländsk valuta, som affärsbanker får ta ut av en exportör. Exportkreditsystemet består av två delsystem, dels systemet med exportkredit före sändning, som omfattar krediter till en exportör för finansiering av inköp, bearbetning, tillverkning, förpackning och/eller avsändning av varor före exporten, dels systemet med exportkredit efter sändning, som innebär att rörelsekapitallån kan tillhandahållas med syftet att finansiera exportfordringar. Centralbanken fastställer också att en viss del av bankernas nettokredit ska gå till exportfinansiering.

(103) Dessa cirkulärskrivelser från centralbanken innebär att exportörer kan få exportkrediter till mer förmånliga räntesatser än de räntesatser som gäller för vanliga affärskrediter ("kontantkrediter") och som fastställs på rent marknadsmässiga villkor. Ränteskillnaden kan vara mindre för företag med god kreditvärdighet. Företag med hög kreditvärdighet kanske till och med skulle kunna erhålla exportkrediter och kontantkrediter på samma villkor.

d) Slutsats om exportkreditsystemet

(104) De förmånliga räntesatser inom ramen för exportkreditsystemet som fastställs i de cirkulärskrivelser från centralbanken som nämns i skäl 100 kan minska räntekostnaderna för en exportör i förhållande till kreditkostnader som fastställs på rent marknadsmässiga villkor, och medför i detta fall en förmån för denna exportör enligt artikel 2.2 i grundförordningen. Exportfinansiering är inte i sig säkrare än inhemsk finansiering. Den betraktas faktiskt normalt som mer riskfylld, och beslut om den säkerhet som krävs för en viss kredit, oavsett finansieringsändamålet, fattas på rent affärsmässiga grunder av varje enskild affärsbank. Ränteskillnaderna mellan olika banker är en följd av centralbankens metod att fastställa maximala utlåningsräntor för varje enskild affärsbank. Dessutom skulle affärsbanker inte vara tvungna att i samband med exportfinansiering ge låntagare eventuellt mer förmånliga räntesatser för exportkrediter i utländsk valuta.

(105) Trots att de förmånliga räntesatserna inom ramen för exportkreditsystemet beviljas av affärsbanker, utgör denna förmån ett finansiellt bidrag från myndigheterna i den mening som avses i artikel 2.1 a iv i grundförordningen. I detta sammanhang bör det noteras att varken artikel 2.1 a iv i grundförordningen eller WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder föreskriver att det måste föreligga en utgift i de offentliga räkenskaperna, t.ex. att de indiska myndigheterna ersätter affärsbankerna för deras utgifter, för att en subvention ska anses föreligga, utan endast att det föreligger statliga instruktioner att utföra de funktioner som räknas upp i artikel 2.1 a i-iii i grundförordningen. Indiens centralbank är ett offentligt organ och omfattas därför av definitionen av "offentliga myndigheter" i artikel 1.3 i grundförordningen. Den ägs till 100 % av staten, följer mål för den offentliga politiken, t.ex. penningpolitik, och dess ledning utses av den indiska regeringen. Centralbanken ger instruktioner till privata organ, i enlighet med artikel 2.1 a iv andra strecksatsen i grundförordningen, i det att affärsbankerna är bundna av de villkor den föreskriver, däribland de obligatoriska maximala räntesatserna för exportkrediter enligt centralbankens cirkulärskrivelse och kravet på att en viss del av affärsbankernas nettokredit måste gå till exportfinansiering. Dessa instruktioner innebär att affärsbankerna måste utföra sådana funktioner som anges i artikel 2.1 a i i grundförordningen, i detta fall tillhandahålla lån i form av förmånlig exportfinansiering. En sådan direkt överföring av medel i form av lån på vissa villkor skulle normalt ligga inom myndigheternas kompetens och skiljer sig rent faktiskt inte från de offentliga myndigheternas normala praxis, i enlighet med artikel 2.1 a iv i grundförordningen. Denna subvention anses vara selektiv och utjämningsbar eftersom de förmånliga räntesatserna bara är tillgängliga för finansiering av exporttransaktioner och därför är knutna till exportresultat enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.

e) Beräkning av subventionens storlek

(106) Subventionsbeloppet beräknades på grundval av skillnaden mellan den ränta som betalats för de exportkrediter som använts under undersökningsperioden och det räntebelopp som skulle ha betalats om de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna hade använt normala affärskrediter. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(107) Under undersökningsperioden erhöll tre samarbetsvilliga exporterande tillverkare förmåner på mellan 0,3 % och 0,4 % inom ramen för detta system.

8. Stimulanssystemet (PSI)

a) Rättslig grund

(108) I tidigare undersökningar avseende PET-film, däribland den översyn som ledde till att den slutgiltiga utjämnings-

tull som nu är i kraft infördes genom förordning (EG) nr 367/2006, undersöktes flera indiska delstatliga system som omfattade stimulansåtgärder för lokala företag. De delstatliga systemen ingår i ett system känt som stimulanssystemet (*Package Scheme of Incentives*), eftersom det kan röra sig om olika typer av stimulansåtgärder. I undersökningen fastställdes att ett företags rätt till förmåner enligt systemet föreskrivs i ett certifikat för stödberättigande (*Eligibility Certificate*). Undersökningen visade att två av de samarbetsvilliga tillverkarna var befriade från handelsskatt (omsättningsskatt) inom ramen för stimulanssystemet under undersökningsperioden, i enlighet med avsnitt 4A i delstaten Uttar Pradeshs lag om omsättningsskatt (*Trade Tax Act*). Enligt denna skattebestämmelse är ett företag befriat från omsättningsskatt (både lokal och statlig omsättningsskatt) på sin inhemska försäljning.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

(109) För att kunna komma i fråga för stöd måste företagen i regel investera i mindre utvecklade områden i en delstat, antingen genom att etablera en ny industriell verksamhet eller genom att göra en storskalig kapitalinvestering för att expandera eller diversifiera en befintlig industriell verksamhet. Huvudkriteriet vid fastställandet av stimulansens storlek utgörs av klassificeringen av det område inom vilket företaget är etablerat eller kommer att etableras samt investeringens storlek.

c) Praktiskt genomförande

(110) Inom ramen för systemen med befrielse från omsättningsskatt behövde angivna enheter inte debitera någon omsättningsskatt vid försäljning. De angivna enheterna behövde inte heller betala någon omsättningsskatt vid köp av varor från leverantörer som också omfattades av systemen. Medan befrielsen i fråga om försäljningstransaktioner inte anses medföra någon förmån för de angivna säljande enheterna, innebär befrielsen i fråga om inköptransaktioner emellertid att de angivna köpande enheterna beviljas en förmån.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

(111) Efter meddelandet av uppgifter påpekade en exporterande tillverkare att kommissionen vid beräkningen av den förmån som erhållits enligt detta system har utgått från att leverantörerna av en viktig råvara som används vid tillverkningen av den berörda produkten var befriade från omsättningsskatt. Försäljningsfakturorna visade emellertid att leverantörerna i fråga faktiskt debiterar denna skatt vid försäljning till det berörda företaget. Eftersom företaget betalade omsättningsskatt, erhöll denna exporterande tillverkare följaktligen ingen utjämningsbar förmån vid dessa inköp, och subventionens storlek ändrades i enlighet med detta.

e) *Slutsats*

- (112) Stimulanssystemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen. Befrielsen från betalning av omsättningsskatt vid köp utgör ett finansiellt bidrag eftersom denna förmån minskar de offentliga intäkter som normalt sett skulle ha tagits ut. Denna befrielse innebär dessutom att företagen beviljas en förmån eftersom deras likviditet förbättras.
- (113) Stimulanssystemet är bara tillgängligt för företag som har gjort investeringar inom vissa särskilt anvisade geografiska områden som omfattas av en indisk delstats behörighet. Det är inte öppet för företag belägna utanför dessa områden. Förmånens storlek varierar beroende på vilket område det gäller. Systemet är selektivt i enlighet med artikel 3.2 a och 3.3 i grundförordningen och därför utjämningsbart.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

- (114) När det gäller befrielsen från omsättningsskatt beräknades subventionsbeloppet på grundval av den omsättningsskatt som normalt skulle ha betalats under undersökningsperioden men som inte betalades.

- (115) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) därefter över den totala omsättningen av exportförsäljning och inhemsk försäljning under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (116) Under undersökningsperioden erhöll de två samarbetsviliga exporterande tillverkarna subventioner på 0,3 % respektive 1,4 % inom ramen för detta system.

9. *Storleken på de utjämningsbara subventionerna*

- (117) Det erinras om att i förordning (EG) nr 367/2006 och senare ändringar, som anges i skälen 2–4, fastställdes de utjämningsbara subventionernas storlek, uttryckt i procent av värdet, till mellan 12 % och 19,1 % för de berörda exporterande tillverkare som samarbetade i den här partiella interimsoversynen.
- (118) Under den här partiella interimsoversynen fastställdes de utjämningsbara subventionernas storlek, uttryckt i procent av värdet, till mellan 5,4 % och 8,6 % enligt följande:

System→	AAS (*)	DEPBS (*)	EPCGS (*)	SEZS (*)	ECS (*)	PSI	Totalt
Företag↓	%	%	%	%	%	%	%
Ester Industries Limited		5,8	1,0		0,4		7,2
Garware Polyester Limited	0,5	3,9	1,0		försumbar		5,4
Polyplex Corporation Limited	1,7	3,2	1,9		0,4	1,4	8,6
SRF Limited				5,4			5,4
Uflex Limited	2,1	2,7	1,0		0,3	0,3	6,4

(*) Subventioner markerade med en asterisk är exportsubventioner.

10. *Utvärderingsåtgärder*

- (119) I enlighet med artikel 19 i grundförordningen och grunden för den här partiella interimsoversynen enligt punkt 3 i tillkännagivandet om inledande konstateras att subventionsnivån för de berörda exporterande tillverkarna har minskat och att de utjämningsåtgärder som infördes

för dessa exporterande tillverkare genom förordning (EG) nr 367/2006 därför bör ändras i enlighet med detta.

- (120) De ändrade utjämningsåtgärder bör fastställas till de nya subventionsnivåer som konstaterats under den här interimsoversynen, eftersom de skademarginaler som beräknades i den ursprungliga antisubventionsundersökningen fortfarande är högre.

- (121) För alla andra företag som inte berördes av den här partiella interimsoversynen noteras att den faktiska utformningen av de undersökta systemen och deras utjämningsbarhet inte har ändrats i förhållande till den tidigare undersökningen. Det finns därför ingen anledning att räkna om subventionernas storlek eller tullsatserna för dessa företag. De tullsats som tillämpas på alla andra parter utom de fem exporterande tillverkare som samarbetade i den här översynen förblir följaktligen oförändrade.
- (122) De individuella företagsspecifika utjämningsstullsats som anges i den här förordningen återspeglar situationen under den partiella interimsoversynen. De är därför endast tillämpliga på import av den berörda produkt som tillverkats av dessa företag. Import av den berörda produkt som tillverkats av något annat företag, som inte uttryckligen anges i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de som uttryckligen anges, omfattas inte av dessa tullsats utan omfattas av den tullsats som tillämpas på "alla andra företag".
- (123) Alla ansökningar om tillämpning av dessa individuella utjämningsstullsats (t.ex. till följd av en ändring av enhetens namn eller inrättandet av nya tillverknings- eller försäljningsenheter) bör utan dröjsmål sändas till kommissionen⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt eventuella ändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning och exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnändringen eller ändringen av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Vid behov, och efter samråd med rådgivande kommittén, kommer denna förordning att ändras genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsats.

11. Antidumpningsåtgärder

- (124) Som anges i punkt 3 sista stycket i tillkännagivandet om inledande kommer ändringen av utjämningsstullsatsen att påverka den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom förordning (EG) nr 1292/2007, eftersom antidumpningstullen vid tidigare antidumpningsundersökningar har justerats för att undvika en eventuell dubbelräkning av effekterna av förmåner av exportsubventioner

(det erinras om att den slutgiltiga antidumpningstullen baserades på dumpningsmarginalen, eftersom det konstaterades att denna var lägre än nivån för undanröjande av skada). I enlighet med artikel 24.1 i grundförordningen och artikel 14.1 i förordning (EG) nr 384/96 ska ingen produkt beläggas med både antidumpnings- och utjämningsstull i syfte att råda bot på en och samma situation som uppstått till följd av dumpning eller exportsubvention. I den ursprungliga undersökningen konstaterades att vissa av de undersökta subventionssystem som befanns vara utjämningsbara utgjorde exportsubventioner i den mening som avses i artikel 3.4 a i grundförordningen. Dessa subventioner påverkade i sig de indiska exporterande tillverkarnas exportpriser och medförde följaktligen högre dumpningsmarginaler. I enlighet med artikel 24.1 i grundförordningen justerades därför den slutgiltiga antidumpningstullen för att återspegla den faktiska dumpningsmarginal som återstod efter införandet av den slutgiltiga utjämningsstull som undanröjer effekten av exportsubventionerna (se skäl 59 i förordning (EG) nr 366/2006 och skäl 11 i förordning (EG) nr 1424/2006).

- (125) De slutgiltiga antidumpningsstullsatserna för de berörda exporterande tillverkarna måste därför nu justeras för att ta hänsyn till den ändrade nivån på de förmåner av exportsubventioner som erhållits under undersökningsperioden i den här antisubventionsundersökningen, i syfte att återspegla den faktiska dumpningsmarginal som återstår efter det att de justerade slutgiltiga utjämningsstullarna införts för att undanröja effekten av exportsubventionerna.
- (126) De dumpningsmarginaler som tidigare fastställts för Ester Industries Limited, Garware Polyester Limited, Polyplex Corporation Limited och Uflex Limited (då kallat Flex Industries Limited)⁽²⁾ fastställdes i förordning (EG) nr 366/2006 (se skäl 50) och uppgick till 29,3 %, 20,1 %, 3,7 % respektive 3,2 % för de fyra berörda företagen. Dumpningsmarginalen för SRF Limited fastställdes till 15,5 % i förordning (EG) nr 1424/2006.

- (127) Med hänsyn till de förmåner som erhållits genom exportsubventioner under undersökningsperioden och dumpningsmarginalens storlek enligt vad som tidigare fastställts, bör därför marginalerna och tullsatserna för de berörda företagen beräknas i enlighet med vad som anges i följande tabell:

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat B – N105, 04/90, Rue de la Loi/Wetstraat 200, 1049 Bryssel, Belgien.

⁽²⁾ EUT L 68, 8.3.2006, s. 6.

Företag	Exportsubventionsmarginal	Total subventionsmarginal	Tidigare fastställd dumpningsmarginal	Utgjämningstull	Antidumpningstull	Total tullsats
Ester Industries Limited	7,2 %	7,2 %	29,3 %	7,2 %	22,1 %	29,3 %
Garware Polyester Limited	5,4 %	5,4 %	20,1 %	5,4 %	14,7 %	20,1 %
Polyplex Corporation Limited	7,2 %	8,6 %	3,7 %	8,6 %	0,0 %	8,6 %
SRF Limited	5,4 %	5,4 %	15,5 %	5,4 %	10,1 %	15,5 %
Uflex Limited	6,1 %	6,4 %	3,2 %	6,4 %	0,0 %	6,4 %

(128) För att ta hänsyn till den ändrade nivån på antidumpningstullen för de fem berörda exporterande tillverkarna bör förordning (EG) nr 1292/2007 ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1.2 i förordning (EG) nr 367/2006 ska ersättas med följande:

"2. Följande slutgiltiga utjämningstullar ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, på produkter som tillverkats av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig tull (%)	Taric-tilläggsnummer
Ester Industries Limited, 75–76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Indien	7,2	A026
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indien	5,4	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indien	17,1	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operative Road, Mumbai 400 039, Indien	8,7	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indien	8,6	A032
SRF Limited, Block C, Sector 45, Greenwood City, Gurgaon 122 003, Haryana, Indien	5,4	A753
Uflex Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Indien	6,4	A027
Alla andra företag	19,1	A999"

Artikel 2

Artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1292/2007 ska ersättas med följande:

"2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, på produkter som tillverkats av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig tull (%)	Taric-tilläggsnummer
Ester Industries Limited, 75–76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Indien	22,1	A026
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indien	14,7	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indien	0,0	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Indien	18,0	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indien	0,0	A032
SRF Limited, Block C, Sector 45, Greenwood City, Gurgaon 122 003, Haryana, Indien	10,1	A753
Uflex Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Indien	0,0	A027
Alla andra företag	17,3	A999"

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 januari 2009.

På rådets vägnar
K. SCHWARZENBERG
Ordförande